

A megszentelt hamu az elmúlásra és a bűnbánatra figyelmeztet bennünket. Ha életünk folyására tekintünk, elgondolkodhatunk azon, hogyan éltünk, és hogyan zajlik most az életünk. Mi a maradandó érték? Mi az, ami értéktelen, ami mulandó? Az Isten az embert az életre, az örök életre teremtette, a hamvazkodás szertartása a belső megtérésre indít bennünket.

Böjtölés: miről próbálok lemondani, miben mérsékelem magamat? Böjtölni lehet önmagamért is és másokért is. Mindegyikünk ismeri önmagát, saját gyengeségeit, ami újra és újra lefelé húz bennünket. Ebből akarunk, ebből igyekszünk kiemelkedni, legyőzni a visszahúzó, rossz erőket!

Böjtölhetünk ételben, italban, ínycsésében, beszédben, ártalmas és felesleges időtöltésben. A böjtölés nemcsak azt jelenti, hogy valamit megvonunk magunktól, hanem helyette kiemelt figyelmet fordítunk embertársaink szükségleteire - türelmes, figyelmes, udvarias, szolgálatkész, előzékeny vagyok velük szemben; őszintén fordulok oda, és nyújtok vigaszt az elcsüggedt, lelkileg megfáradt, kedvetlen, lehangolt, pesszimizmusra hajlamos embereknek; segítő tanácsot adok az arra rászoruló, bizonytalankodó, döntést nehezen meghozó, kételkedő, kevés önbizalommal rendelkező felebarátainknak.

Imádság – újítsuk meg imaéletünket: összeszedettebben, elmélyültebben, jobban odafigyelve imádkozzunk. Találjuk meg lehetőleg naponta az imádság helyét és idejét.

Alamizsnálkodás: segítséget nyújtunk rászoruló embertestvéreinknek.

Képmutatás: Az Istennek tetsszen az életünk, aki a rejtekben is lát bennünket. A képmutatást, a színészkedést, az okoskodást, a látványos jócselekedeteket ítéli el és ostromozza Jézus. Helyette a szív egyszerűségéből fakadjon minden gondolatunk és tettünk; az Isten és az emberek szolgálatára.

A "rejtekben" kifejezés ötször is szerepel itt Jézus tanításában. Ezzel azt akarja nyomatékosítani, hogy elég, ha a Mennyei Atya látja böjtölésünket, imádságunkat, bűnbánatunkat, valamint alamizsnálkodásunkat.

Gondolataimat Wass Albert: A léleklátó című versének részletével zárom:

"Úgy jár itt az emberek között,
mint ki messzi nagy hegyekről jött

Arcán a mindentudók mosolyával
bölc-szelíden néz szembe a világgal.

Keresztül lát álarcon, jelmezen.
Előtte minden ember meztelen

Minden titok mélyébe beelát
és mosolyogva mindent megbocsájt

Mert minden mögött, ami emberi,
a rejtett összefüggést keresi

A titokzatos aranyfonalat,
mely valahol a mélységben halad

s túl emberen és sorsokon felül
egy fenséges titokban elmerül"

Tóth Miklós, Rábatamási